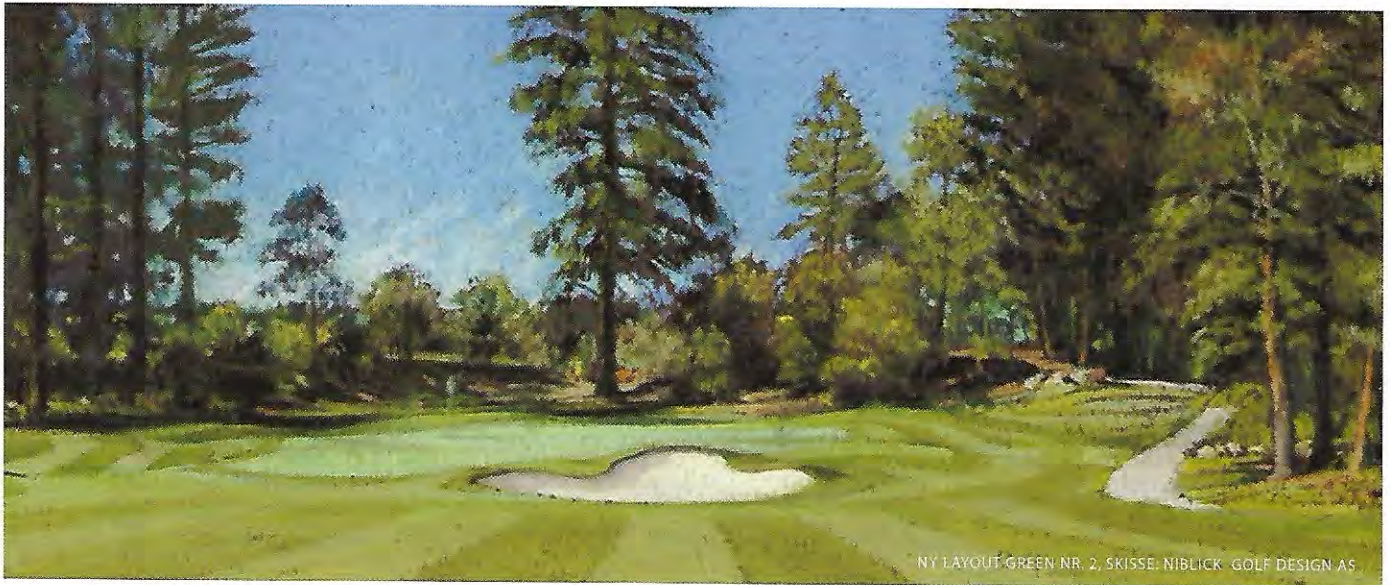

NY LAYOUT GREEN NR. 2, SKISSE: NIBLICK GOLF DESIGN AS

Bedre og bedre, green for green

Svære trailere lastet med masse dundret gjennom området, og haugene hopet seg opp flere steder. Bare bråk, støv og rot? Nei da, dette er underlaget for to flotte nye greener, på 2 og 13. Massene er jord og sand fra utbygging av RV 44 i Sola. De skotske ekspertene har godkjent blandingen, og arbeidet starter nå.

TEKST: NINA TJOMSLAND

Planen er å følge samme mønster som for green 1 og 10 i fjor: få massene på plass i nye former og forhåpentligvis torvlegge før oktober er omme.

Begge de eksisterende greenene ligger allerede høyere enn fairwayene sine. De nye greenene blir enda litt høyere, samtidig som bakre del av green 13 skal være synlig fra fairwayen nedenfor. Begge får nye bunkere. På 2 blir to av dagens bunkere erstattet av en ny i forkant av greenen. Men her er også tenkt i "rescue-soner". Akkurat som vi kuffertspillere har lært oss å sikte trygt til høyre nedover 1, kan vi i fremtiden være venstreorienterte når vi nærmer oss green på 2 og 13.

1 og 10 blir mykere

I dette bildet blir det ekstra viktig å følge utviklingen på green 1 og 10. Her slet mannskapene med enorme dreneringsproblemer på de gamle greenene. I forberedelse til årets NM måtte Inge Ullestad & co bruke

ekstremt mye tromling, og klippe ned gradvis. All tromlingen, sammen med den utrolig varme og solrike sommeren, gjorde begge greenene i overkant tørre og harde. Gikk du for flagget på 10, hadde ballen ergerlig lett for å skli over greenen. Men begge de nye greenene er anlagt for mer typiske klimaforhold, slik at det er god grunn til å tro på mer vanlige forhold neste år.

2007: tørrelegge fairway 14

Hva med drenering av fairwayer som raskt blir klissvåte, selv i år? Banemannskapet arbeider med flekkvis drenering hver vinter, men oppgavene er omtrent like uendelige som jærbondens kamp mot stein. Dessuten, når folk sammenligner forholdene i utlandet med vår bane, er det lett å glemme at de gjerne har dobbelt så stor arbeidsstyrke, ofte med forholdsvis rimelige sesongarbeidere.

Hele 14. fairway blir trolig neste års prosjekt, til tilsvarende behandling

som 4 og 9 fikk. I tillegg får vi nok andre bedringer, når først de skotske green-eksperter rykker inn med sine maskiner og sin viten. Utskiftet masse fra green 2 og 13 skal utvide øvingsområdet på gamle 8. Kan hende blir det også råd med å låne maskiner til å anlegge flere nye utslagssteder, slik vi fikk nytt damettee på 13 og nye backtees på 10 og 7 i fjor.

Det er ikke få lass med masse som er kjørt til deponiet til venstre bak gjerdet på 8. green (Foto: Ellen Jepsen)

SKISSE: NIBLINK GOLF DESIGN AS

Slik tenker Niblink Golf Design at greenen på hull 13 i store trekk skal se ut etter ombyggingen. Det vil sikkert glede en del at den lille bunkeren på venstre side forsvinner.

Hvite linjer gir nytt raffinement

De ser ganske frodige ut, de bølgende hvite linjene som dukket opp på fairwayene sist i august. Men også litt skremmende: skal røffen ete seg innover og gjøre banen enda vanskeligere?

TEKST: NINA TJOMSLAND

På bl.a. hull nr. 7 er de nye klippegrensene streket opp med hvitt til hjelp for banemannskapet (Foto: Ellen Jepson)

Vel, sier Steinar Fløisvik, hovedtanken bak det nye opplegget er å belønne rette slag. Men det er langt fra snakk om nye røff-områder. Utenfor disse linjene blir graset klippet maks 5 millimeter høyere, etter en oppskrift vi kjenner fra store internasjonale turneringer. Faktisk opererer endel internasjonale mesterskapsbaner med tre fairwaysoner. Litt høyere lugg på siden av den snauklippede midten, og enda litt frodigere mellom der og røffen.

Ideen til å innføre slikt raffinement hos oss kom naturlig nok fra greenkeepersjef Inge Ullestad. Banekomiteen sa seg enig, slik at Inge kunne trekke opp linjene. Klippingen er allerede begynt, men full effekt blir det trolig først neste sesong, når to maskiner arbeider parallelt på hver fairway. Hvis erfaringen da blir mer negativ enn positiv, kan praksis alltid bli gjort om, ifølge Steinar.

Men egentlig ser han klare fordeler i de nye, graderte fairwayene. Denne tørre sommeren har vi fått enorm trill – tidvis ut i røffen. Litt høyere gress kan fungere som en liten bremsesone i slike tilfeller. Dessuten kan disse områdene gjerne gi minst like gode "lies" for alle som spiller med fairway-wooder.

- Vi ser i det hele tatt nye og mer raffinerte mønstre for klipping flere steder, i striper og ruter med og mot grasseveksten. Banemannskapet har allerede gode erfaringer med å slippe graset litt opp i utkanten av noen fairwayer, gjerne i spesielt fuktige partier. Og mange har erfart at litt lengre gras i bakken på 18 hjelper ballen til å bli liggende, beroliger Steinar Fløisvik.

Egentlig skulle jo Inge selv ha forklart oss system og tankegang. Men i skrivende uke var han i Helsinki, for nordisk mesterskap for greenkeepere. I lag med SGK-medlem Jone Egeli, greenkeeperen på Bærheim, slik at vår klubb hadde to representanter på det seks mann sterke norske laget. Hvem vet – kanskje de plukker opp enda

flere nye ideer der borte?

(PS: Det norske laget vant!)

Flere av fairwayene er i sesongen klippet i flotte striper og mønstre. Det ser unektelig meget elegant ut - her fra hull nr. 13 (Foto: Ellen Jepson)

FRA REDAKSJONEN

Det er med glede vi leverer fra oss denne utgaven av medlemsbladet vårt. Noe av stoffet vil kanskje oppfriske og utfylle gode minner fra sommeren som gikk, mens andre innslag peker fremover. Sammen har vi så utrolig mye å glede oss over, fra den kontinuerlige nivåhevingen av hele anlegget og spesielt juniorenes utvikling til trivselsaker som at det i år har vært langt mindre søppel på banen.

Vi i redaksjonen – Solfrid Foseide, Ellen Jepson, Camilla Klovning og Nina Tjomsland – setter stor pris på alle innspill. Ekstra hyggelig er det når noen kommer med ideer til innslag, eller til og med gjerne vil levere stoff selv.

Har du en god fortelling, en spennende idé, eller kanskje en ergrelse du gjerne vil ta opp? Ta kontakt med oss, så kan vi sammen bidra til å utvide Røffens funksjon.

Med hjertelige hilsener – og håp om at flest mulig kan få best mulig glede av anlegget vårt, også i vinter.

Røffen-redaksjonen oppfordrer alle våre medlemmer til å bidra med stoff eller ideer til stoff!

(Illustrasjon: Solfrid Foseide)

- Over all forventning!

Styreleder Thomas McNally er ganske sikker i sin sak: jubileumsåret er gått over all forventning. Boken, alle arrangementene med selve NM som toppen - bedre kunne det nesten ikke ha vært. Og fremgangen er ikke noe rykk, men del av en langtidsplan.

- Har jubileet hatt noen virkning på klubbens indre liv?
- Det er nok et lite skille her. Medlemmene som har vært med gjennom mange år, og er del av klubbens historie, har trolig mer tilknytning til dette. De som har kortere forhold til klubben, har kanskje vært litt mindre opptatt av selve jubileet.
- Men føler dere at jubileet har brakt klubben fremover?
- Vi har jo alle opplevd at anlegget er bedre enn noen gang før. Både styret, administrasjonen og banemannskapene har lagt ned mye arbeid i dette. Det startet for to år siden, da vi bestemte at vi skulle opp på et høyere nivå. Og det vi har sett nå, er stilen fremover.
- Slik skal vi fortsette, sier Thomas. – Vi må alltid gjøre forbedringer, både store og små ting. Det nytter ikke bare å sitte og si at "nå har vi det da virkelig bra, dere", og vente at alle skal være happy.
- Og når vi nå ser fremover, er dere fornøyd med juniorsatsingen?
- Jo mer desto bedre! Generelt sett går det veldig bra. Jeg liker godt at det er flere jenter, de danner en kjerne som kan vokse videre. Juniorene har prestert veldig bra i år. Vi føler at de får fin oppbacking av klubben, men de blir også stilt krav til: de må holde kvalitetsnivå.
- Både juniorkomiteé og trenere har gjort en stor innsats. Dette må vi føre videre, for å få enda større bredde!

På den store jubileumsfesten lørdag 10. juni ble klubbens tre eneste gjenlevende som har vært medlem sammenhengende i alle 50 år, Hans Chr. Henriksen, Mosse Orre og Tore Helliesen hyllet og overrakt hver sin rykende ferske jubileumsbok

Medlemmene storkoste seg i telt - med deilig mat, hyggelig samvær, taler og premieutdeling for jubileumsturneringen som ble spilt med overveldende deltakelse samme dag. - Til slutt var det dans til fengende musikk v/ Inge Ullestad med band.

SENIOR-GOLF

SGKs Solfrid Foseide ble av NSG tatt ut til å spille E Cup Damer, Marisa Sgaravatti i Baden, Østerrike sammen med Edith Grande, KJGK, Anne Line Bakkevig, OGK, Tove Finne Røed, KJGK og Inger Thorp, BMGK, 18.-22. september. Turneringen ble spilt på fantastiske GC Schloss Ebreichsdorf, og selv om det norske laget ikke presterte optimalt, var det, i følge Solfrid, en stor opplevelse å delta.

Dommere og turneringsledere

Hver vår arrangeres det kurs i turneringsledelse. Likeledes blir det avholdt dommerkurs. Deltar en i førstnevnte – det er todelt – kan en gå videre på trinn to i dommerutdannelsen. Disse kursene starter opp på vårparten og del to kommer så om høsten. Vanligvis avholdes det kurs i Stavanger.

SGK mangler både turneringsledere og, ikke minst, dommere. Er du interessert ta kontakt med daglig leder eller undertegnede. For dem som liker å sette seg litt mer inn i golfens mangfoldige regler er det spennende lesning.

Turneringskomiteen v/ Nina Middelthun

Nyttig for alle med grønt kort

Det er nå det begynner, og det er bare til å glede seg. Alle som får grønt kort har lyst å forbedre seg. Alle har det. Hver gang vi spiller. Det er bare ikke fullt så enkelt.

For en grønt kort-spiller som ønsker å få det hvite kortet, er det nå mulig å bare gå 9 hull for å få en hcp-tellende runde. En legger da 18 poeng til summen for oppnådd poeng for 9 hull. For å motta det hvite kortet, må en spiller ha 36+ poeng på en runde og 31+ poeng på to runder.

Så er det viktig å trene, og trenger du hjelp er det bare å kontakte proene. De er der for deg.

Grønt kort komiteen v/ Åse Dalheim

NM i Stavanger

Aldri tidligere har så mange mennesker fulgt en lederball i et NM, og spenningen holdt like til siste putt var satt
(Foto: Jonas Harr Friestad)

TEKST: NINA TJOMSLAND

En treåring sto mellom trærne ved fairwayen på 18 og fulgte nøye med i det de store gutta gjorde. Så løftet han armene, vred kroppen godt rundt, og prøvde seg på en sving. Om igjen, og om igjen. Kanskje ble en fremtidig golfer født, der og da.

I det hele tatt: golf-interessen og entusiasmen fikk nok en skikkelig kick hos mange av de 3-4-500 som fulgte NM på nært hold. Og mange lærte mye. Første dag fulgte hordene Eirik Tage, Are og Marius, som hadde vært hett mediestoff gjennom sommeren. Men raskt ble det tydelig at norsk golf-elite er mye bredere enn som så, og at spenningen var fordelt på mange grupper.

Alle kommer vi til å huske brølet, fra mesterskapets "defining moment". Klapp og jubel kom tett i tett hele tiden. Men da André Thorsens fairway-slag på 9eren var bare en formell putt

unna albatrossen, tok jubelen selve bølgen. Til gjengjeld holdt vi pusten kollektivt rundt 18 green, da de aller siste puttene avgjorde.

Forbundsdommerne hadde rolige dager. "Dette var rene kremen" erklærte Bjørn Leergård. Men enkelte finurlige stunder var det jo, som da Morten Hæraas' utslag på 3eren traff stanga, rev ut en torv – og ble liggende på kanten.

Eller da en ball havnet i en glemt og umerket grøft bak 10. green. Merkingen kom raskt på plass.

Eller da et fairway-slag på 15 traff et tre – og spratt rett inn i score-teltet. Hvilken regel gjaldt da? Fjerne hindring, og ta ned hele teltet, eller ta ut ball og droppe?

Alle typer beredskap var på plass, inkludert hjertestarter og nyopplærte førstehjelpere. Men doktor Leitao kunne nyte dagene til fulle, han også. Insektbitt og en og annen vond rygg var det jo råd mot.

En detalj kunne med fordel ha vært annerledes. Tre funksjonshemmede golfere holdt oppvisning i det bortimot skjulte, mens all oppmerksomhet

samlet seg rundt toppspillernes avgjørende sisterunde. Dersom de hadde fått slå ut på 1-eren mens alle ventet på resultater og premieutdeling, ville mange hundre mennesker ha opplevd hvilke bragder disse spillerne står for. Men alt i alt lå suksessen i dagen.

Mesterskapsansvarlig Nina Middelthun sa seg imponert over at så mange gode spillere gjorde disse dagene ekstra spennende for oss alle. Hun var også fornøyd med innsatsen til et frivillig-korps på over 70 medlemmer. "Vi fikk ikke ett eneste nei til å stille" fortalte hun. Den kvinnelige kongepokalvinneren Monica Gundersrud summerte opp: "Et prikkfritt arrangement".

Selvros kommer fra hjertet, sies det. Denne gangen haglet rosen inn fra alle kanter – også om SGKs rolle for de yngre klubbene i distriktet. Under jubileumsfesten på Victoria, kvelden før NM-start, fremhevet naboklubbene at det alltid er gode råd og støtte å få fra Longebakke 45.

Christian Anker-Rasch, golfpresidenten, understreket at spillerne var meget fornøyd med banen, og at Inge Ullestad og hele laget hans hadde gjort en strålende jobb. Men han hadde også sin egen vri på dette med godt naboskap: "Da Sola arrangerte VM for to år siden, vant Eirik Tage Johansen fra Stavanger Golfklubb. Og denne gangen, når mesterskapet går her, er det en spiller fra Sola som vinner!"

Turneringsleder Nina Middelthun var den som hadde kontroll på det meste og var på jobb fra tidlig morgen til sent på kveld - alltid til stede!

På 18 green er spenningen til å ta og føle på. En meget fornøyd Marius Thorp har satt sin EAGLE-putt foran øynene på folkehavet, og nå skal Andre senke sin birdieputt. Ikke rart Knut Børsheim (t.v.) ser betenkt ut. Han har en meget vanskelig putt som må senkes for birdie for å få playoff og ny sjanse. Det blir en for stor oppgave og Knut må nøye seg med par og er derved degradert til 2. plass (Foto: Ellen Jepsen)

- Føles godt endelig å få holde Norgespokalen etter fire tøffe dager med knallhard konkurranse. Monica Gundersrud, Elverum GK og Andre Thorsen Sola GK stråler omkapp med sølvet i pokalene og vil nok etter dette huske Stavanger Golfklubb med stor glede (Foto: Jonas Harr Friestad)

RESULTAT HERRER

1. Andre Thorsen, Sola GK	71-65-65-67 -16
2. Knut Børsheim, Fana GK	68-65-65-71 -15
3. Marius Thorp, Bærum GK	69-70-66-69 -10
4. Eirik Tage Johansen, Stavanger GK	66-72-67-71 -8
5. Christian Aronsen, Grønmo GK	70-69-68-70 -7
6. Ole Kristian Olsen, Skjeberg GK	67-71-67-72 -7
7. Are Åsland Friestad, Stavanger GK	70-72-69-67 -6
8. Torstein Nævestad, Oslo GK	69-72-70-69 -4
9. Kim A. Kristoffersen, Losby GK	68-73-68-72 -3
10. Øyvind Rojahn, Moss & Rygge GK	76-67-72-70 +1

RESULTAT DAMER

1. Monica Gundersrud, Elverum GK	73-75-72-71 +7
2. Ann-Kr. B. Solvang, Drammen GK	72-79-70-77 +14
3. Amalie Therese Valle, Onsøy GK	75-70-78-77 +16
4. Karine Bolme, Losby GK	79-76-72-78 +21
5. Susanne Jepsen, Stavanger GK	76-81-74-75 +22
6. K. Ashley Dickinson, Asker GK	74-76-77-79 +22
7. Marita Engzelius, Oslo GK	80-72-78-77 +23
8. Solveig Helgesen, Bjørnefj. GK	73-77-81-76 +23
9. Lene Krog, Drammen GK	77-76-78-77 +24
10. Catharina Aasheim, Oslo GK	76-75-76-81 +24

Publikums- eventyret NM

SGK arrangerte NM for første gang i 1962, og også den gang betydde været svært mye for utviklingen av dette store mesterskapet. For været har slett ikke alltid vist seg fra en så god side som under årets NM. I 1986 måtte mesterskapet på SGKs bane utsettes på grunn av voldsomt regn. Forsøk nr. 2, måneden etter, holdt også på å regne bort.

Publikum og spillere OVER ALT! (Foto: Ellen Jepson)

Eirik Tage Johansen hadde alltid en skare publikum rundt seg (Foto: Ellen Jepson)

Are Asland Friestad koser (t.h.) seg sammen med Marius Thorp (Foto: Jonas H. Friestad)

- Mitt mål var først å fremst å klare kutten, og deretter å komme blant de 10 beste sier en strålende fornøyd Susanne Jepson (bildet t.h.) som til slutt endte opp på 5. plass i damenes NM. - Sinnsykt mye folk! Kjempekjekt!

(Foto: Ellen Jepson)

Noen av oss hadde fremdeles dette i "friskt" minne før årets NM. Heldigvis ble vår frykt gjort til skamme, istedetfor innfridde forholdene og været våre aller vildeste håp for det store mesterskapet (og vel så det).

Forventningspress

SGK stilte på startstreken 1. dag med 13 opplagte herrer og 4 optimistiske damer. Av disse var det 8 herrer og 1 dame som klarte kutten. Det er ikke å legge skjul på at mange hadde skyhøye forventninger til Eirik Tage Johansen og Are Asland Friestad og flere andre av våre lokale spillere. Men golf er golf, og favorittene kan ikke alltid innfri hundre prosent. To SGK-herrer blant de 10 beste, Eirik Tage (4. plass) og Are (7. plass) er ikke å kimse av, og med en dame, Susanne Jepson, på 5. plass må vi si oss godt fornøyd.

Publikumsrekord og media

NM bød på golf av meget høy klasse, og publikum opplevde mange fantastiske øyeblikk. Decibelnivået på publikumsbrølene og klappingen nådde tidvis store høyder, og publikum gjorde ikke stor forskjell på utenbys og lokale spillere. De gode slagene fikk den applausen de fortjente, og når birdie- og eaglesputtene ble senket, visste publikum å sette pris på det, uansett hvilken hjemmeklubb spilleren tilhørte.

Media hadde god dekning av forberedelsene til NM, og de lokale avisene rapporterte fyldig under selve mesterskapet. Noen fikk dessverre ikke med seg at det også gikk et NM for damer på banen vår. Og det er synd når landets beste damer er samlet og det blir levert golf av høy klasse.

Høydepunkt i SGKs historie

Ingen hadde likevel sett for seg at så store folkemengder ville følge mesterskapet. Jeg tror alle vi som var til stede disse utrolige dagene har fått et minne for livet, og vil huske stemingen, brølene og applausen på tvers av banen, lyset, solen og ikke minst alle de glade menneskene. Det var nesten som et eventyr!

NM ble det desidert største høydepunktet i jubileums-året og sikkert det beste mesterskapet i hele klubbens historie. Tenk, hvis stifterne av klubben med Torolf (Smedvig) i spissen kunne fått oppleve dette! Det kan ikke være tvil om at de ville være meget fornøyd over å se resultatet av det møysommelige arbeidet de startet for 50 år siden.

Allerede tidlig på vårparten ble det på SGKs nettsider og på turneringstavlen annonsert etter frivillige funksjonærer. Responsen var stor. Nina Middelthun og Arnfinn Orten i turneringsledelsen oppsummerer her sine erfaringer gjennom de hektiske NM-dagene:

NM 2006 - funksjonærer

Rundt 60 medlemmer stilte seg til disposisjon som funksjonærer og hjalp til med å gjennomføre NM fra 3. til 6. august. Noen tok én "vakt" – andre flere, alt etter hva den enkelte hadde tid til og hva det var behov for. Da det underveis viste seg at vi trengte noen ekstra funksjonærer, var det problemfritt å folk til å stille. For de fleste varte øktene 3-4 timer, men for turneringslederne og funksjonærene i scoreoppdateringen ble det en heldagsjobb.

Funksjonene som skulle betjenes var turneringsledelse, helseberedskap, startere, scoremottak, livescore oppdatering, scorerapportering, forecaddies, publikumsvakter og bærere av skilt med "Leaderboards" den siste dagen.

Det meste fungerte stort sett veldig bra. Folk møtte opp i god tid før sine vakter og fikk bl.a. sette seg inn i bruk av walkie-talkie, noe som lettet arbeidet for turneringsledelsen.

For første gang stilte klubben også med HMS-personell. Sykepleier eller lege var på vakt hver dag. Heldigvis skjedde det ikke noe alvorlig, men det var likevel nyttig å ha kyndig personell til stede. Uvanlig mange, både spillere og tilskuere ble stukket av veps, og det var kjekt at vi kunne tilby hjelp.

Det meste går bra

Erfaringene fra et så stort arrangement er at det meste går bra når en er godt forberedt. I tillegg må det være rom for improvisasjon når det dukker opp uforutsette ting. Ikke nødvendigvis store problemer, men noe som må ordnes der og da. Derfor var det ekstra kjekt at alle som ble spurt om å gjøre noe "på sparket" svarte JA og tok det med et smil. Søndagen trengte vi bl.a. publikumsvakter. Dette var det ikke lagt opp til, men 12-15 av våre medlemmer som var kommet for å være publikum stilte på forespørsel opp umiddelbart. Beundringsverdig! Stemningen var fantastisk god samtlige dager og alle gjorde sitt ytterste for at mesterskapet skulle bli vellykket. Noe som gjorde inntrykk var at de frivillige ga

Forecaddy Jostein Haukali veivet flagg på toppen av 18. hull

Elisabeth Thorsen og gjengen i scoreoppdateringen

Torhild Ullestad og Hanne Hjorthøy tok i mot scorekort i juniorhuset

Sverre Ekeli jobbet som starter

Bente Juvkam i scoremottak

Anne Surdal rapporterer score

uttrykk for at de syntes det var kjekt å få være med. Enkelte ble til og med litt skuffet når vi ikke hadde flere oppgaver til dem. Fremheves må også innstillingen, innsatsen og arbeidsgleden til de fire damene som betjente turneringsrommet og utførte livescoreoppdateringen samtlige dager fra morgen til kveld. Samarbeidet mellom klubbens administrasjon og de frivillige gikk smertefritt. Rapporten fra hoveddommer var helt topp og kommentarer fra ulikt hold i etterkant har vært entydig positive. Innsatsen, den positive innstillingen og entusiasmen som rådet blant de friville funksjonærene fikk frem smilet. Dette bidro til den gode stemningen og førte til at både spillere og publikum koste seg under hele turneringen. - Det ble en golfest!

Takk til alle for uforglemmelige golfdager!

Hjertestarteren er på plass – men kan vi alle redde liv?

Stavanger er en av verdens gunstigste byer å få hjertestans i: her overlever en langt større andel av slike pasienter enn de fleste andre steder. Og nå, siden oppkjøringen til NM, er beredskapen i vår klubb sterkt bedret gjennom anskaffelse av et hjertestartapparat og trening i å bruke det.

TEKST: NINA TJOMSLAND

Behovet for en hjertestarter i klubben hadde vært diskutert flere ganger tidligere, og João Leitão hadde spurt Laerdal Medical om råd. Denne globaliserte bedriften, som har hovedkontor i Stavanger, er blant verdenslederne i akuttmedisinsk utstyr. I forbindelse med NM var João ansvarlig for helse, sikkerhet og miljø. Da han

nå tok opp tanken igjen, fikk klubben et meget generøst tilbud av Laerdal.

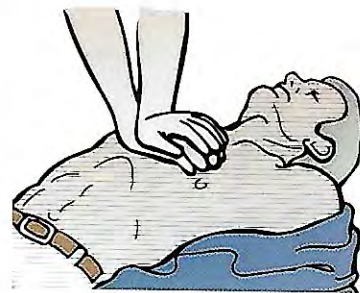
Moderne hjertestartere snakker, og forteller brukerne skritt for skritt hvordan de skal gå fram. Men når det står om liv, og hvert minutt teller, gjelder det å være trygg på at "dette mestrer jeg". João er ansatt i Shell, hvor alle ansatte regelmessig må friske opp sine

kunnskaper om livredning. Han fikk selskapet til å sponse opplæringen i klubben.

Ansatte fra alle avdelinger – restaurant, pro-shop, administrasjon, bane-mannskap – gjennomgikk et firetimers kurs. Nå henger hjertestarteren i klubbhuset, på veggen mellom kafeteria og datarom.

Vi er alle ledd i redningskjeden

Men sett nå at noen faller om ute på banen. Selv med øyeblikkelig mobilbruk vil det ta noen minutter før hjelper og apparat kan være på plass. Hvis det går mer enn 10 minutter etter at hjertet sluttet å pumpe, blir pasientens muligheter til å overleve i god stand drastisk redusert. Vi snakker om redningskjeden: ledd to, etter varsling, er å utøve hjertelungeredning – hjertekompresjoner og innblåsninger – inntil hjertet kan startes ved hjelp av elektrisk sjokk.

Og ledd to, det er oss alle – de som tilfeldigvis er på stedet når noen faller om. Rogalands sterke redningskjede er utviklet gjennom flere tiår, mest takket være nært samarbeid mellom Laerdal Medical, Norsk Luftambulans og det offentlige helsevesen. De fleste av oss har vel gjennomgått trening i livredning, kanskje flere ganger. Men er vi nå så sikre at det bare er å brette opp ermene og gå i gang?

En person faller livløs om. Det kan skje, også på en golfbane. Hjertestarteren fra Laerdal Medical er hentet ned fra veggen i kafeteriaen og åpnet. En stemme gir deg instruks om hvordan du skal gå fram. Her demonstrerer João Leitão hvordan elektrodene skal festes på pasienten. (Foto: Ellen Jepson)

Utfordring til juniorer – og seniorer

At langt de fleste tilfeller av hjertestans skjer i hjemmet, understreker hvor viktig det er å mestre hjertelungeredning, og stadig friske opp kunnskapen. Norsk Luftambulans holder kurs flere ganger i året, og disse kursene er gratis for organisasjonens egne medlemmer. Men Laerdal har også utviklet en ny, enkel og alltid tilgjengelig form for trening: den meget rimelige C-30, populært kalt MiniAnne. Pakken omfatter en oppblåsbar dukke som gir tydelige klikk når trykkene på brystkassen er harde og dype nok, og en halvtimes video. C-30 er på størrelse med en bok – og har vi en slik i bokhylla, kan vi sjekke våre kunnskaper når som helst, og oppmuntre familie og venner til å gjøre det samme.

Rent umiddelbart ser João Leitão to spesielt viktige målgrupper for opplæring i hjertelungeredning: junior-spillerne – og senioren. Dette er en fin oppgave for seniorgolferne å ta på seg, mener han. Om vinteren har vi jo faktisk god tid!

Ved hjertestans er det uhyre viktig at pasienten så fort som mulig blir tatt hånd om av profesjonelle hjelpere og kommer til sykehus. Hjertelungeredning kan bidra til å redde liv og å få kjøpt dyrebar tid til ambulansepersonell kommer til stedet.

(Foto: Bernt-Erik Rossavik, Laerdal Medical)

Figuren til høyre viser tiltakskjeden ved hjertestans (Laerdal Medical)

Ørret og grastyper, ekorn og sommerfugler

Vet vi nok om dette fantastiske naturområdet vi har til rådighet? João Leitão ønsker seg et hefte om vekster og dyreliv ved og i Stokkavatnet. Slik viten vil styrke eierskaps-følelse, stolthet og ansvar både blant medlemmer og andre besøkende i området, mener han.

Han kunne tenke seg å utfordre en skoleklasse – kanskje på en landbruks-skole – til å utarbeide mesteparten av stoffet, og få det lagt ut på nettsiden til klubben.

- Kanskje kunne greenkeeperne skrive om grastyper og behandling, og andre om både dyre- og planteliv. Hvilke fugler lever og synger på banen, hvilke vekster gror, hvilke insekter trives her, hvordan lever for eksempel ekornene til de forskjellige årstider? Helst ville jeg hatt slik informasjon klar til NM, men det gikk jo ikke, sier han. - Men når vi får det på plass, allment tilgjengelig, kunne vi for eksempel gjøre stoffet til pensum for juniorer om vinteren. Og jeg tror at jo mer vi vet, desto mer glede har vi av å ferdes på banen.

TEKST: NINA TJOMSLAND

KlubbMesterskapet 2006

KM er årets viktigste turnering i klubbsammenheng. Det kåres en vinner hver i tilsammen 6 klasser, men det er den som etter 72 hull har lavest score som er den "virkelige" klubbmesteren. Det vil i prinsippet si en herre eller en junior herre. I jubileumsåret 2006 er det verd å minnes at det første klubbmesterskapet ble spilt allerede i 1958 på banens daværende 9 hull, og det var selveste Torolf Smedvig som vant med hhv 99 og 92 på de to 9x2-rundene som da ble spilt. Den gang hadde klubben bare ca 220 medlemmer og nivået på spillet var selvsagt ikke på langt nær så høyt som det er i dag, ca 50 år etter.

Så var det duket for KM helgen 19. og 20. august. Banen har vel aldri vært i bedre stand, nyklippet og innbydende. Værgudene viste igjen storsinn og bød på 21 grader og stille, litt grått vær lørdag som ga en fin ro over spillet. Søndag var aldeles strålende med sol og 24-25 grader, og i følge unge Fredrik Soltvedt: "- sinnsykt varmt der ute - holle på å dø - någen crazy hålplasseringar, spesielt på 12en - jysla vanskelig!"

Tavlene borte

For første gang i klubbens historie var de store og tungvinte resultat-tavlene byttet ut med storskjermer ute og inne der resultatene (via Golf-boks) poppet opp etter hvert som de ble plottet inn. Det var selvsagt noen som savnet de gamle tavlene, men **ikke** turneringskomiteen, som nå kunne halvere antallet personer i mottaket.

Snart min tur?

Det har aldri tidligere helt klaffet for Magnus Jepson i KM. Han har flere ganger "lukket" på den gjeve mester-tittelen, men det har alltid kommet

NOEN i veien. I 2005 sto den fremadstormende junioren Are Åsland Friestad på pallen med imponerende 5 under par, mens Magnus klarte å vinne herrerklassen med 2 over. Året før, i 2004, var det junioren Joachim Knag som overraskende danket ut hele den øvrige eliten, og i 2003 var det jamen "gamlingen Nic", Magnus sin egen far (assistert av en god porsjon snus) som viste mesterveien. Magnus måtte ta til takke med 5. plass. I år fikk han seg en skikkelig kalddusj da han ikke klarte å kvalifisere seg til NM som han virkelig hadde sett fram til spille.

Motivasjonen var derfor på topp før KM - kanskje han nå kunne få vist hva han var god for? Det var muligens "heldig" at Are Åsland Friestad spilte i Tyskland den helgen og at Eirik Tage Johansen hadde gått over til å bli pro bare uker før. Likevel var det flere sterke spillere som kunne vinne. Joakim Knag hadde sin tidligere tittel å forsvare. Christopher Juvkam hadde på grunn av sykdom ikke fått trent så mye, men kunne likevel slå til, det samme kunne Stian Soltvedt.

- Fint å slappe av i det fine været mellom rundene

"Gamle-kara" Neil Frasier og Edwin Royakkes kunne også ha overraskelser på lur. Uredde junior Ole Berge Ramsnes hadde ligget i startgropa hele sommeren og ville gi "alt", det ville også unge Aksel Kr. Olsen som tidligere i august hadde kvalifisert seg til NM (og bare var en hårsbredd fra å klare kuttet). Så ja - det var nok av usikre faktorer - og i golf kan som vi vet ALT skje. Med det perspektivet satte Magnus ut på sine første runder.

Feil ball!!!

Det gikk i Magnus favør lørdagen. Etter to gode runder på 72 og 70 lå han øverst, og gikk ut med 2 slags ledelse på søndagens 1. runde sammen med Joakim Knag og Stian Soltvedt. Før hull 18 lå Magnus 1 under par og things were looking rosy. Men så - et uheldig slag fra tee på 18en og ballen havnet så vidt i skogkanten på toppen av bakken. Neste slag landet mellom trærne til høyre foran 18. green. - Litt leting i det tykke gresset, finner ballen, men akk o ve! **Feil ball??** Magnus har spilt på feil ball!! Vi skal ikke gjengi ordrett det verbale utbruddet denne oppdagelsen avstedkom, men resultatet var definitivt 2 straffeslag + gå tilbake, finn riktig ball og spill den! Slik sendte en dobbel-bogey på hull 18 Magnus rett tilbake til Den Store Usikkerheten. Kun 1 slag ledelse på stødige Joakim før siste runde var slett ikke nok til senke pulsen.

Joakim Knag, (t.v.) spilte stødige og sikkert, Stian Soltvedt (t.h.) litt mer ujevnt. Stian sto likevel for KMs beste runde på 69 slag lørdag.

HERRER/HERRER JR		R1	R2	R3	R4	RES
1. Magnus Jepson	H	72	70	73	74	+5
2. Joakim Knag	JR	71	73	72	75	+7
3. Christopher Juvkam	H	76	72	72	72	+8
4. Stian Nødland	JR	73	72	75	72	+8
5. Ole Berge Ramsnes	JR	72	73	76	72	+9
6. Aksel Kr. Olsen	JR	74	71	76	76	+13
7. Erlend Engelsgjerd	H	75	75	71	77	+14
8. Stian Soltvedt	H	75	69	78	76	+14
9. Edwin Rooyakkers	H	71	79	76	75	+17
10. Neil Fraser	H	80	75	77	72	+20

DAMER/DAMER JR		R1	R2	R3	RES
1. Camilla Klovning	JR	86	77	74	+24
2. Lise Lørup		84	86	79	+36
3. Debora B. Galtung	JR	88	93	91	+59
4. Heidi Q. Carlsen	D	91	92	90	+60
5. Liv Galtung	D	96	94	93	+70

To overlykkelige og nybakte
vinnere, Camilla Klovning og
Klubbmester Magnus Jepson

Drid på køllå

Magnus klarte å bevarte den ørlille ledelsen gjennom hele siste runde til tross for meget solid spill av Joakim. Det mest spennende øyeblikket opplevde han på dagens siste hull. Bra utslag - ballen havnet på toppen av 18en til høyre. Magnus hadde i friskt minne katastrofescoren da han tidligere den dagen hadde spilt på feil ball og prøvde nå å konsentrere seg maksimalt. Mye sto på spill. Joakim hadde vært litt uheldig med sitt utslag, men resultatet var slett ikke gitt av den grunn. Den lille skaren av tilskuere turde nesten ikke trekke pusten. Tore Helliesen hadde plassert seg på sin medbrakte stol rett bak Magnus og fulgte nøye med. Akkurat da Magnus (etter evigheter) hadde tatt mot til seg og skulle slå, kom det tørt fra Tore: "Du har drid på køllå". Kanskje det var dette som skulle til - et lite avbrekk - drid vekk og ny konsentrasjon. Magnus slår et super slag som havner ca en køllelengde fra pinnen. Birdieputten senkes, Joakim må nøye seg med par, og Magnus er ENDELIG Klubbmester med stor K.

Camillas dag

Vår tidligere lovende juniorspiller, Camilla Klovning var tilbake i Stavan-ger etter jobb og studier i Oslo og hadde fått trent litt i forkant av KM. På tide med et come-back! Med konkurrentene Susanne Jepson parkert med studier i USA og Karoline Stavnem i Oslo hadde Camilla et mål for øye - å vinne KM damer. En 1. runde på 86 slag bidro ikke helt til å styrke selvilliten, men med en 2. runde på 77 begynte håpet å stige.

Beste runde ever!

Camilla slo ettertrykkelig til søndag med en imponerende 74-runde. Med det distanserte hun seg meget solid fra de øvrige damene. "Beste runden jeg noen gang har spilt" uttalte en strålende fornøyd Camilla med stjerner i øynene. Lise Lørup ble, ikke uventet, vinner av klassen Junior damer.

Solide seniorer

Seniormiljøet i SGK er høyst vitalt og levende, og det var god senior-opp- slutning til KM. Den gamle løven Tore

Helliesen, hadde mesteretittelen fra 2005 å forsvare. Men Joao Leitao (nr. 2 i 2005) tok ledelsen etter 1. dag, og alt var egentlig duket for en mester- tittel, hadde det ikke vært for Bernt Malmos solide 77-runde søndagen. Joao måtte nok en gang nøye seg med 2. plassen. I damer senior ble det en klar seier til Anne Surdal. Det kan hende hun sendte en lite takk til Solfrid Foseide som hadde forlatt arenaen denne helgen. Men heldigvis, i golf må man delta i for å kunne vinne!

DAMER SENIOR	R1	R2	RES
1. Anne Surdal	85	93	+36
2. Berit Gilje	92	93	+43
3. Bodil Borgen	92	94	+44
4. Elisabeth Thorsen	87	100	+45
5. Anbjørg Aasland	93	96	+47

HERRER JUNIOR	R1	R2	RES
1. Bernt Malmo	86	77	+21
2. Joao Leitao	83	83	+24
3. Thomas R. Hansen	86	81	+25
4. Ronald W. Imrie	85	85	+28
5. Tore Helliesen	88	83	+29

Blide vinnere av seniorklassene, Bernt Malmo og Anne Surdal

Full fres og godt humør på driving rangen sammen med instruktørene Karoline Stavnem, Susanne Jepson og Gunnar Løvik

Sjempesjekt med golfskole!

Stavanger kommune har i over 10 år hatt et organisert sommerfritids-tilbud til barn og unge fra 7 til 16 år. Golfskolen i Stavanger Golfklubbs regi er et ledd i dette tilbudet som spenner fra golf til fotball og friidrett, seilkurs, rideleir, karate, trial, ferieklubb mm.

**fiks
ferigge
ferie**

TEKST & BILDER: ELLEN JEPSON

Morgensamling m/opptelling i klubbhuset. Karoline informerer.

Det ble avholdt tre kurs i sommer - hvert kurs varte fra mandag til og med fredag fra kl 09 til 15. Det er proshop v/Henning Lindanger som administrerer kursene og som har ansvaret for opplæringen. Gjennom et tett dagsprogram som består av putting, chipping, pitching og bunkersslag, trening på korte og lange slag + konkurranser, får ungene en grei innføring i golf. Hver dag har sitt spesiell mål, f.eks mandag: "Bli kjent med ball og kølle. Ha det gøy."

Det sosiale er svært viktig, og det er hele tiden en balansegang å holde de ivrigste og mest utagerende i sjakk slik at de mer passive eller stille ungene også får komme til. Samtidig skal ungene ha oppmerksomheten våken i seks timer, og det er også en utfordring. Det hjelper å bryte opp dagen med litt video og selvsagt en god lunsj.

Det svinges til den store gullmedaljen på driving rangen

Line og lillesøster Karen

Marit liker å slå ballen langt

På gamle åttén er ungene inndelt i grupper og er travelt opptatt med ulike øvelser. Karen og Line Undset trener på putting, og det er "sjempesjekt", synes de. - Eg va med i fjor, sier Line, - men da var Karen for liten. Karen liker egentlig best å slå på drivingrangen og vil gjerne vise at hun nettopp har mistet en tann. Begge søstrene går på Våland skole og liker matematikk best av alt. At de skal ta grønt kort en gang, hersker det ingen tvil om. Det skal også Marte Teigen Gravem som synes det er kjekt med golf og som liker best når hun kan slå lange baller på rangen - ikkje så gøy med putting. Uansett lover det bra for rekrutteringen til jentegolfen i Stavanger Golfklubb.

Miljøsvin? - jeg? – nei!!

Bare alle de andre – hvem de nå måtte være.

Hvor kommer det fra? Hvem sin skyld er det? Hva kan gjøres? Hva jeg snakker om? Sjøppel, også kjent under begrepene boss, levninger, rester, skyller, avfall, etterlatenskaper, tom emballasje etc., det er det jeg snakker om.

Hvor finnes disse etterlatenskapene? På Varatun (Sandnes sin gamle boss-plass), Tasta (Stavanger sin gamle) eller på Sæle? Nei, det dreier seg ikke om gamle og nye søppelfyllinger i vårt distrikt. Det dreier seg om Stavanger Golfklubb sitt spilleområde ved Store Stokkavatn. I tillegg til rangeboller, er vel tomme ballesker, plastinnpakning fra bagetter, halvspiste skiver, sigarett-esker, tomme snusdåser, plastkrus og sugerør (fra Slush), flasker og bokser, scorekort og utgatte green-fee og gamle sneiper det som "pynter" mest opp på banen vår. Fargerikt landskap kan en gjerne kalle det.

Artikkelforfatteren viser her et lite utvalg av våre etterlatenskaper.

Alle "produserer" boss fra tid til annen, men hvem er disse som legger dette igjen på banen vår? De skyldige er sikkert green-fee spillere, deltakere i sponsorturneringer, geitene ved 6. fairway, kurs deltagere, bikkjer fra Friheim, turgåere eller andre mer eller mindre uønskede personer. Sikkert er det at det ikke er klubbens medlemmer. Green-fee spillere kan vi utestenge, så slipper vi alt det fremmede bosset. Likeledes kan sponsorturneringer avskaffes, og turgåere kan vi sluse over til Hålandsvannet i Randaberg.

Geitene og bikkjene kan Steinar ekspe-dere til andre jaktmarker, men er det virkelig noen som tror at det blir bedre etter bruk av slike kraftige virkemidler? Nei! Selvsagt ikke. Vi må alle ta saken i egen hånd og gjøre noe med det.

På tee 1 er det mest hyppige spørsmål: Har du green-gaffel? Ettersom de færreste treffer greenen med litt lengde og kraft, kan kanskje Starter heller spørre om spilleren har tenkt å forsøple spilleområdet. Alle vil helt sikkert svare "nei, det har jeg da ikke". Men hva har spilleren med seg ut på banen som siden kan gjenfinnes som boss? Sannsynligvis det meste av alt som er listet opp ovenfor. Forskjellen er kanskje bare den at ballesken var full ved utslag, men blitt tømt underveis til hull 4. Den deilige bagetten, som skulle vente til hull 10, er ferdig fortært etter det 6. hull, og plastikken ligger fint sammenkrøllet på tee 7. For å samle krefter til de siste 9 hullene, trenger kanskje noen en sigarett før tee-off, og siden det var siste røyken i pakken er det lett å stappe en tom sigarett pakke inn i muren som danner det 10. tee sted. Selv om vi har hatt en fin og varm sommer, så går ikke forråtnelsen av fargerik kartong så fort. For å skaffe den nødvendige energi til de samme siste ni, er bananen fortært, mens skallet er slengt midt i stien ned til greenen på hull 10. Kanskje den ikke ble oppspist før etter utslaget på hull 11, - da ligger skallet midt på fairway 11. Synes dere at dette er måten å kvitte seg med avfall på? Når en klarer å trekke trallen med golf bag, eller å bære bagen,

Noen mener visst at det er greit å skjemme ut den fine muren med tomme sigarettesker.

gjennom 18 hull, full med vannflasker, mat (pakket i papir eller plast), bananer, regntøy, windbreaker, et utall av baller, et større antall pegger, green gaffel, scorekort, blyant, handicapkort, regntrekk, paraply, teleskop stang, håndklær og ikke minst 16 køller (noen har alltid et par køller til overs). **Da er det vel ikke for mye forlangt at det produserte avfall kan bringes med hele runden og henlegges på dertil egnet sted!!!**

Vi må alle få en bedre og mer bevisst holdning til søppelhåndtering. Skapes det ikke gode holdninger hjemme, så får vi vel be klubben om litt hjelp.

Flere og mer funksjonsriktige søppelkasser for boss og flasker. Temaet bør kanskje tas inn sammen med annen etikette i Grønt kort-kurs. Onsdags-slicen bør stresser det, Turneringskomiteen bør minne om dette, sponsorene må informeres, Café 19 & 20 Hull bør se på miljøvennlige krus, sugerør og innpakninger. Kanskje skulle Proshop tatt pant for balleskene?

Sånn!! En liten filmcontainer kan tjene som askebeger under runden, demonstrerer Svein Harald.

Det er mye hyggeligere å spille når alle holder sin sti ren. Tenk over dette når du nå skal holde svingen ved like gjennom vinteren. Alle vi andre (hvem vi nå er) er tross alt privilegerte som har fått med oss hvor boss hører hjemme, samtidig som vi kan planlegge og glede oss til den neste sesong starter. For noen av oss starter den allerede i oktober. Ha en god og søppelfri 2007 sesong.

FOTO: RONNY KNAG

En ung Ryder Cup

Navnet skjemmer ingen. Ryder Cup T.O. Sør-Vestlandet vs. Oslo-Akershus 2006, på Sola 16. september og på vår bane søndag 17, var en populær nyskapning. Hvert lag besto av åtte gutter og fire jenter, og målet var at de skulle bli bedre kjent gjennom en kjekk sesongavslutning.

TEKST: NINA TJOMSLAND

Fourball etterfulgt av Foursome, på Sola GK lørdag, endte med 8-4 til gjestene. - Det aller kjekkeste var at Solveig Helgesen og jeg tapte bare 1/0 mot Marita Engzelius og Lene Hafsten-Mørch på lørdagen, og at jeg holdt helt til 17. mot Catharina Aasheim i søndagsmatchen på hjemmebane, sa Lise Lørup. Solveig kommer fra Bergen; de andre to sørvest-jentene var Vibeke Kommedal fra Sola og Debora Galtung fra vår egen klubb.

Oslo-Akershus stilte med Sondre Slette fra Ballerud, Ole Marius Bergseng fra Drøbak, Christopher Ebbang fra Gro Ruddalen, Kai Granlund fra Losberg, Lasse Gerhardsen fra Ski, Alexander Wettergren fra Oppegård, Kim Leikvang og Vilhelm Bogstrand fra Oslo.

Jente-fireren fra øst var Charlotte Andresen fra Drøbak i tillegg til de tre ovennevnte.

SGK var sterkt representert blant gutta: Ole B. Ramsnes, Sondre E. Ronold, Stian Nødland, Christoffer T. Tønne-sen, Joakim Knag og Jan Inge Strand. De andre på dette laget var Tony Christensen fra Herdla og André T. Røisland fra Sola.

Cupen er etablert med både pokal og logo. - Dette var gøy, seriøst men også veldig sosialt, syntes Marita. En tradisjon er skapt, med felles måltider og godt samhold. Neste år, på Østlandet, må da leve opp til to flotte bane-anlegg og strålende vær denne gangen, sa lagleder Hilde Ebbang og Pål Andresen.

Selv om miksen var viktig for felles-

skapet, ville nok gutta fra vest gjerne hatt atskilte konkurranser for gutter og jenter. Faktisk vant våre gutter ni match-poeng, mot østlendingenes sju. Sluttscoren 15-9, som gjorde at gjestene kunne ta med pokalen hjem, skyldtes altså mye at jentene fra øst vant alle sine matcher. Desto sterkere blir da motivasjonen til å få fram enda flere dyktige jenter, her på Sør-Vestlandet.

FOTO: PÅL ANDRESEN

Our main goal is Hole in One

Reach your technical limit with:

B

NORGE

P.P.

Canners for 47. gang

TEKST & FOTO: ELLEN JEPSON

Det var i 1959 Canners så dagens lys, og Svein Knutsen var den første til å vinne Cannerspokalen

Turneringen ble snart uhyre populær og samlet hvert år på høstparten spillere fra utenbys klubber samt våre lokale spillere til gemyttelig dyst og sosialt samvær. Cannersmiddagen ble i flere år avholdt i ærverdige "Klubben", men etter at klubbhuset ble påbygget har Cannersfestlighetene foregått i eget hus. Samtidig har andelen utenbys spillere sunket gradvis.

Vinner av lørdagens Ambassadors Tankard ble Jon G. Benestad i kl. 1 og Ole Aasland i kl. 2. Rogalandspokalen ble vunnet av Anbjørg Aasland – og selveste Cannerspokalen var det Knut Åm (bildet t.h.) som stakk av med. IngeUllestad var den som gikk rundene på lavest score. Canners ble i år spilt 23.–24. september.

Stolt vandrepokalvinner, Knut Åm

Årets Canners ble spilt i nydelig vær lørdagen og litt gråvær med noen dråper regn søndagen. Temperaturen lå på ca 15-20 grader, slett ikke verst for sen september.

Kult med juniorscramble

TEKST: SOLVEIG ÅSLAND
FOTO: JONAS HARR FRIESTAD

Engasjement, spenning, godt humør, vennskap og scorekort omkring par. Slik kan vi raskt oppsummere noen av inntrykkene etter at scramble i år er innført som spilleform på noen av klubbens juniorturneringer. SGKs første Junior-scramble ble avviklet en kald fredagskveld i slutten av april. Omkring 60 juniorer stilte til start på tross av været, vesentlig flere deltakere enn det pleier å være på slike turneringer. Spillerne ble inndelt i firemannslag, kapteiner ble utpekt og etter en gjennomgang av regler kunne spillet begynne.

Turneringen tok sin tid med så mange deltakere. Mange måtte vente lenge på å komme seg ut, mens det for de første ble vel lenge å vente på etterlengtet pizza, brus og premieutdeling. Men spillerne koste seg og spillet gikk veldig fint. Siste gruppen måtte nærmest hentes inn fra greenen på siste hullet.

Junior- og elitekomiteen legger stor vekt på at denne turneringen skal være sosial og bidra til at spillerne blir kjent med hverandre på tvers av de etablerte

gruppene. Det er også laget egne regler, og disse vil trolig bli justert etter hvert som man får mer erfaring. Lagene skal være jevnest mulig og spillehandicap for hvert lag fastsettes av komiteen, normalt vil det være 10 % av samlet handicap. Spillerrekkefølgen blir bestemt av spillerens handicap slik at de med høyest

handicap alltid slår ut først. For framtiden satses det også på en raskere avvikling ved hjelp av shotgun-start. Junior- og elitekomiteen håper på en god oppslutning slik at denne turneringen kan bidra til å skape et godt og inkluderende miljø blant klubbens juniorer.

Spente juniorer på puttinggreen før turneringen

